

MIS ON VALMIS, TEOKSIL, KAVAS ?

ALO PÖLDMÄE

Nii valmis kui teoksil on praegu «Raeoper» — teoksil «Estonias», minul valmis ligi aasta. Nüüd olen taas ooperiga ametis, aga vahepeal oli mõte muu loominguga jaoks vaba. Kui mullusele juunile tagasi mõelda, siis just aasta eest toimuski mul Moskvas autorikontsert, mille kavas oli mitu uut teost: Neljas klaverisonaat, «Sonaat-rapsodia eesti teemadele», «Kolm M. Underi sonetti». Neid on juba mitmel pool mängitud — M. Kolk käis Sonaadiga üleliidulisel festivalil Dnepropetrovskis, Sonaat-rapsodia kõlas taas Moskvas heliloojate VII kongressi päevil.

Eks kammerteosed sünni enamasti konkreetse interpreedi palvel või temast inspireerituna. Nii olen viimasel ajal kirjutanud Sonaadi cornole ja klaverile U. Uustalu jaoks, kaks kreeka mütolooogia-ainelist pala harfile ja flöödile aga E. Rajasalule ja R. Peäskele. Oma interpretidele oleme palju tänu võlgu. Rõõmu teeb see, kui keegi ka kaugemal meie tööd märkab. Sain just kirja, et Prantsuse firma «Le Chant du Monde» annab heliplaadil välja minu «Prelüüdi, fugeti ja posthüüdi» neljale flöödile ja löökpillidele. Küllap see teos jõudis nendeni VAAP-i kaudu. Ongi hea juhuse VAAP-i kiita — seal tehakse tublit tööd, tänu millele meie muusika on hakanud rohkem ja kaugemal kõlama.

Viimase aja rõõm on veel tutvumine Boris Björn Baggeriga. See väliseestlasest kitarri- ja kammeransambli «Camera Karlsruhe» juht, käis VEKSA vahendusel nüüd esmakordselt Tallinnas. Andis ka kontserdi, kus musitseeris koos H. Mätliku ja J. Öunaga. Tema külastusest jäi märk ka Eesti Raadio fonoteeki — lisaks soololindistusele ja salvestusele koos H. Mätliku ja J. Öunaga ka K. Randaluga linti mängitud Weberi Kontsert-variantioonid kitarrile ja klaverile. B. B. Bagger on kõrget klassi pillimees, haruldane muusik. Teadsin temast varemgi, sest ta on salvestanud ning Rootsisis ja Saksamaal LV-s mänginud minu Sonatiini altflöödile ja kitarrile. Nüüd kuulsin seda esitust (ansambelis J. Öunaga) ka ise. Meeldis väga. Kitarristi mäng pani mõtted uuesti selle pilli poole liikuma — tahaksin kirjutada teose kitarrile ja marimbafonile.

Viimase aja töödest jäi nimetatamata «Pidulik avamäng», mis märtsis esiettekande sai.

Krossi poole, kes otsis arhiividest välja ühe üriku XV sajandi lõpust, milles sisalduv üsna ebatavaline juhtum saigi libreto aluseks. Ma ei hakka selle kahevaatuselise ooperi sisu ümber jutustama, ütlen mõne sõna muusikast. Ega kirjutamine kerge olnud. Oma piirid seadis Raevoja küllalt väike ja hea akustikaga saal, mis ei luba palju pille kasutada — kõlajõudu tuleb tagasi hoida. Seepärast kasutasin 13-liikmelises orkestris keelpillikvarteti ja puhkpillide kõrval ka klavessiini. Tegelasin kammerooperi kohta suhteliselt palju, 15 ringis. Peategelastele püüdsin anda ka instrumentaalse iseloomustuse, neid saadab oma pill; kasutasin ka juhtmotiive (Rae õigluse ja paruni kurjuse teemad jne.). Et ooper pole kuigi suur ja tegevus kulgeb kiiresti, siis ma suuri aariaid-duette ei kavandanudki. Tegemist on koomilise ooperiga. Selle väljatoomisele on nii solistide esitusmaneeris kui ka saateinstrumentariumis küllalt suurt rõhku pandud. Kuidas see välja tuleb, selgub varsti — esietenduseni pole enam palju aega. Juba praegu saan öelda, et minule oli see kasulik õppetund. Sugugi mitte kerge ooperi õppimisel on aktiivselt ametis olnud kontsertmeistrid, kogenud lauljad, noored dirigendid V. Pähn ja A. Volmer.

Viimased nädalad on kiired olnud: lisaks proovidele «Estonias» valgevene kolleegide võõrustamine ja veel üks põnev ettevõtmine. 2. juunil lõpetasime salvestused uue plaadi jaoks, kus koos Heliloojate Liidu laste instrumentaalpalade võistluste paremik — 30 lugu Muusikakeskkooli õpilaste esituses. Väikesed interpreedid on tublid, tase kõrge, suuresti tänu kogenud pedagogidele. Loodame, et sellest tuleb nii eesti lastemuusika kui ka Muusikakeskkooli esindusplaat. Kuna huvi nende võistluspalade vastu on suur (noote küsitakse rohkem, kui meie paljundusmasin jõuab teha), kasutan juhust, et öelda — koostasin neist valikkogumiku, mis veel tänavu Leningradis ilmub.

Mis kavas? Plaane vormib lähenev suvi, mis mulle lubab ammuse unistuse täitumist.

riga. See väliseestlasest kitarrist, kammeransambli «Camerala Karlsruhe» juht, käis VEKSA vahendusel nüüd esmakordselt Tallinnas. Andis ka kontserdi, kus musitseeris koos H. Mätliku ja J. Öunaga. Tema külastusest jäi märk ka Eesti Raadio fonoteeki — lisaks soololindistusele ja salvestusele koos H. Mätliku ja J. Öunaga ka K. Randaluga linti mängitud Weberi Kontsert-variantioonid kitarrile ja klaverile. B. B. Bagger on kõrget klassi pillimees, haruldane muusik. Teadsin temast varemgi, sest ta on salvestanud ning Rootsisis ja Saksamaa LV-s mänginud minu Sonataini altflöödile ja kitarrile. Nüüd kuulsin seda esitust (ansambelis J. Öunaga) ka ise. Meeldis väga. Kitarristi mäng pani mõtted uuesti selle pilli poole liikuma — tahaksin kirjutada teose kitarrile ja marimbafonile.

Viimase aja töödest jäi nimetamata «Pidulik avamäng», mis märtsis esiettekande sai. Ja siis läks juba koostööks «Estoniaga», mis mulle esmakordne ja paljuski õpetlik. «Raecooperi» idee tekkis A. Mikul pärast üht Raekoja kontserti, kus M. Palm laulis ka minu laule. Mõte, et Raekojas võiks mängida kammerlikku ooperit, mis otseselt esituspaigaga seotud, laagerdus tükk aega. Lõpuks pöördusime J.

le kerge operi oopimisel on aktiivselt ametis olnud kontsertmeistrid, kogenud lauljad, noored dirigendid V. Pähn ja A. Volmer.

Viimased nädalad on kiired olnud: lisaks proovidele «Estonias» valgevene kolleegide võõrustamine ja veel üks põnev ettevõtmine. 2. juunil lõpetasime salvestused uue plaadi jaoks, kus koos Heliloojate Liidu laste instrumentaalplade võistluste paremik — 30 lugu Muusikakeskkooli õpilaste esituses. Väikesed interpreetid on tublid, tase kõrge, suuresti tänu kogenud pedagoogidele. Loodame, et sellest tuleb nii eesti lastemuusika kui ka Muusikakeskkooli esindusplaat. Kuna huvi nende võistluspalade vastu on suur (noote küsitakse rohkem, kui meie paljundusmasin jõuab teha), kasutan juhust, et öelda — koostasin neist valikkogumiku, mis veel tänava Leningradis ilmub.

Mis kavas? Plaane vormib lähenev suvi, mis mulle lubab ammuse unistuse täitumist. Mäed on mind alati tõmmanud, mitmel pool olen ronimas käinud ja ikka Kamtsatkast unistanud. Nüüd avab vabariiklik turiaad võimaluse pääseda Lõuna-Kamtsatka vulkaanidele. Töölauale jääb Kontsert kahele klaverile, N.-L. Sakkose ja T. Peäske jaoks. Loodan mägedest selle tarvis häid ideid kaasa tuua.